

Sygn. akt II Ka 170/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 sierpnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSO. Anna Łaszcznych – spr.

Sędziowie SSO. Magdalena Dąbrowska

SSO. Wiesław Oryl

Protokolant: Dorota Dżiczek

przy udziale Prokuratora Okręg. Ewy Budzińskiej

po rozpoznaniu w dniu 28 sierpnia 2013 r.

sprawy A. A.

oskarżonego z art. 310 §2 kk i art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2kk, art. 229§3kk, art. 310 § 2 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

K. J.

oskarżonej z art. z art. 310 §2 kk i art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2kk, art. 310 § 2 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11§ 2 kk

na skutek apelacji, wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego w Ostrołęce

z dnia 10 stycznia 2013 r. sygn. akt. II K 1114/12

o r z e k a :

I. utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy, uznając apelacje za oczywiście bezzasadne,

II. zwalnia oskarżonych od kosztów i opłat sądowych za drugą instancję

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. D. J. i adw. M. G. kwoty po 516 , 60 zł (w tym podatek VAT) za obronę z urzędu w postępowaniu odwoławczym

Sygn. akt II Ka 170/13

UZASADNIENIE

A. A. został oskarżony o to, że :

I. w dniu 30 maja 2012 roku w O. działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przewozili w celu puszczenia w obieg podrobione banknoty EURO w ilości 16 sztuk o nominałach 200 EURO każdy o

numerach: (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), a następnie K. J. około godziny 08.00 w dniu 30 maja 2012 roku w kantorze przy ulicy (...) w O. wprowadziła do obrotu podrobione pieniądze w postaci dwóch banknotów EURO o nominałach 200 EURO o numerach : (...) i (...) i za pomocą wprowadzenia w błąd co do ich autentyczności doprowadzili M. W. do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem w wysokości 1.712 złotych

to jest o czyn z art. 310 § 2 kk i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

II. w dniu 30 maja 2012 roku w O. działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przewozili w celu puszczenia w obieg podrobione banknoty EURO w ilości 14 sztuk o nominałach 200 EURO każdy o numerach: (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), a następnie K. J. około godziny 08.40 w kantorze przy ulicy (...) w O. wprowadziła do obrotu podrobione pieniądze w postaci dwóch banknotów EURO o nominałach 200 EURO (...) i (...) usiłując za pomocą wprowadzenia w błąd co do ich autentyczności doprowadzić R. T. do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem w wysokości 1.712 złotych jednakże zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na interwencję kasjerki,

to jest o czyn z art. 310§2 kk i art. 13§1 kk w zw. z art.286 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk

III. w dniu 30 maja 2012 roku w O. w związku z pełnieniem przez funkcjonariuszy Komendy Miejskiej Policji w O. D. B. i M. S. funkcji publicznej podczas wykonywania przez nich czynności służbowych ,obiecał udzielić wymienionym funkcjonariuszom korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie nie mniejszej niż 1950 złotych w zamian za naruszenie przez nich przepisów prawa polegającego na odstąpieniu od wykonywania z nim oraz K. J. czynności służbowych jako z osobami podejrzanymi o wprowadzenie do obrotu podrobionych obcych pieniędzy

to jest o czyn z art. 229§3 kk

IV. w dniu 29 maja 2012 roku w S. przy ulicy (...) działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej , przewozili w celu puszczenia w obieg podrobione banknoty EURO w ilości 16 sztuk o nominałach 200 EURO każdy o numerach:, (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), a następnie K. J. w godzinach około 14.00 w dniu 29 maja 2012 roku w kantorze wymiany walut przy ulicy (...) w S. wprowadziła do obrotu podrobione pieniądze w postaci dwóch banknotów EURO o nominałach 200 EURO o nieustalonej serii i numerach usiłując za pomocą wprowadzenia w błąd co do ich autentyczności doprowadzić C. N. do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem w wysokości 1.712 złotych jednakże zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na interwencję kasjerki

to jest o czyn z art. 310§2 kk i art. 13§1 kk w zw. z art. 286 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk

V. w dniu 29 maja 2012 roku w Ł. przy ulicy (...) działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej , przewozili w celu puszczenia w obieg podrobione banknoty EURO w ilości 16 sztuk o nominałach 200 EURO każdy o numerach:, (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), , a następnie K. J. około godziny 15.00 w dniu 29 maja 2012 roku w kantorze wymiany walut przy ulicy (...) w Ł. wprowadziła do obrotu podrobione pieniądze w postaci dwóch banknotów EURO o nominałach po 200 EURO o nieustalonej serii i numerach usiłując za pomocą wprowadzenia w błąd co do ich autentyczności doprowadzić właścicielkę kantoru M. K. (1) do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem w wysokości 1.272 złotych i 100 Euro jednakże zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na ucieczkę podejrzaną spowodowaną telefonem właścicielki kantoru do innej osoby z prośbą o pomoc w dokonaniu wymiany waluty

to jest o czyn z art.310§2 kk i art. 13§1 kk w zw. z art. 286 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk

2. K. J. została oskarżona o to, że :

VI. w dniu 30 maja 2012 roku w O. działając wspólnie i w porozumieniu z A. A. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przewozili w celu puszczenia w obieg podrobione banknoty EURO w ilości 16 sztuk o nominałach 200 EURO każdy o numerach: (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), a następnie K. J. około godziny 08.00 w dniu 30 maja 2012 roku w kantorze przy ulicy (...) w O. wprowadziła do obrotu podrobione pieniądze w postaci dwóch banknotów EURO o nominałach 200 EURO o numerach : (...) i (...) i za pomocą wprowadzenia w błąd co do ich autentyczności doprowadzili M. W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wysokości 1712 złotych

to jest o czyn z art. 310§ 2 kk i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 §2 kk

VII. w dniu 30 maja 2012 roku w O. działając wspólnie i w porozumieniu z A. A. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przewozili w celu puszczenia w obieg podrobione banknoty EURO w ilości 14 sztuk o nominałach 200 EURO każdy o numerach: (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), a następnie K. J. około godziny 08.40 w dniu 30 maja 2012 roku w kantorze przy ulicy (...) w O. wprowadziła do obrotu podrobione pieniądze w postaci dwóch banknotów EURO o nominałach 200 EURO (...) i (...) usiłując za pomocą wprowadzenia w błąd co do ich autentyczności doprowadzić R. T. do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem w wysokości 1712 złotych, jednakże zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na interwencję kasjerki

to jest o czyn z art. 310§ 2 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286§ 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

VIII. w dniu 29 maja 2012 roku w S. przy ulicy (...) działając wspólnie i w porozumieniu z A. A. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej , przewozili w celu puszczenia w obieg podrobione banknoty EURO w ilości 16 sztuk o nominałach 200 EURO każdy o numerach:, (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), a następnie K. J. w godzinach około godziny 12.00-14.00 w dniu 29 maja 2012 roku w kantorze wymiany walut przy ulicy (...) w S. wprowadziła do obrotu podrobione pieniądze w postaci dwóch banknotów EURO o nominałach 200 Euro o nieustalonej serii i numerach usiłując za pomocą wprowadzenia w błąd co do ich autentyczności doprowadzić C. N. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wysokości 1.712 złotych jednak zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na interwencję kasjerki

o jest o czyn z art. 310§2 kk i art. 13§1 kk w zw. z art. 286 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk

IX. w dniu 29 maja 2012 roku w Ł. przy ulicy (...) działając wspólnie i w porozumieniu z A. A. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej , przewozili w celu puszczenia w obieg podrobione banknoty EURO w ilości 16 sztuk o nominałach 200 EURO każdy o numerach:, (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), a następnie K. J. około godziny 15.00 w dniu 29 maja 2012 roku w kantorze wymiany walut przy ulicy (...) w Ł. wprowadziła do obrotu podrobione pieniądze w postaci dwóch banknotów EURO o nominałach 200 EURO o nieustalonej serii i numerach usiłując za pomocą wprowadzenia w błąd co do ich autentyczności doprowadzić właścicielkę kantoru M. K. (1)do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem w wysokości 1.272 złotych i 100 Euro jednakże zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na ucieczkę podejrzanej spowodowaną telefonem właścicielki kantoru do innej osoby z prośbą o pomoc w dokonaniu wymiany waluty

to jest o czyn z art. 310§2 kk i art. 13§1 kk w zw. z art. 286 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk

Sąd Rejonowy w Ostrołęce wyrokiem dnia 10 stycznia 2013 roku w sprawie sygn. akt II K 1114/12 :

1. oskarżonego A. A. uznał za winnego dokonania zarzucanych mu czynów z punktów I, II, IV i V aktu oskarżenia z tym, że przyjął, że czynów tych dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego dla Regionu P. Wydział 33 /Finlandia/ z dnia 09.05.2011 roku sygnatura akt nro 2732 za umyślne przestępstwo podobne fałszerstwo pieniędzy i w krótkich odstępach czasu w okresie od 29 maja 2012 roku do 30 maja 2012 roku w podobny sposób, a czyn z punktu V popełniony został na

szkodę pokrzywdzonej M. K. (1) i uznał, że czyny te stanowią ciąg przestępstw kwalifikowany na podstawie art. 310 § 2 kk i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64§ 1 kk i z art. 310§2 kk i art. 13§ 1 kk w zw. z art. 286 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk w zw. z art. 64§1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk i za to skazał go , zaś na podstawie art. 310§2 kk w zw. z art. 11 §3 kk w zw. z art. 91 § 1 kk i art. 33 § 2 kk wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 350 (trzysta pięćdziesiąt) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych,

2. oskarżonego A. A. uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu z punktu III aktu oskarżenia i za to na podstawie art. 229§3 kk skazał go i wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

3. na podstawie art. kk i art. 86§1 kk orzeczone w punktach 1 i 2 wobec oskarżonego A. A. kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył mu karę łączną 2 /dwóch/ lat i 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności,

4. oskarżoną K. J. uznał za winną dokonania zarzucanych jej czynów z punktów VI ,VII, VIII i IX aktu oskarżenia z tym ,że przyjął że czynów tych dopuściła się w krótkich odstępach czasu w okresie od 29 maja 2012 roku do 30 maja 2012 roku, w podobny sposób, a czyn z punktu IX popełniony został na szkodę M. K. (1) i uznał ,że czyny te stanowią ciąg przestępstw kwalifikowany na podstawie art. 310 § 2 kk i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i z art. 310§2 kk i art. 13§ 1 kk w zw. z art. 286 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk w zw.z art. 91 § 1 kk i za to skazał ją , zaś na podstawie art. 310§2 kk w zw. z art. 11 §3 kk w zw. z art. 91 §1 kk i art. 33 § 2 kk wymierzył jej karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 100 (sto) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych każda

5. na podstawie art. 46§1 kk orzekł obowiązek solidarnego naprawienia szkody przez oskarżonych A. A. i K. J. poprzez zapłatę kwoty 1.712 złotych /jeden tysiąc siedemset dwanaście złotych / na rzecz pokrzywdzonego M. W.;

6. na podstawie art. 44§2 kk orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa pieniędzy w kwocie 1.950 złotych (jeden tysiąc dziewięćset pięćdziesiąt złotych) zabezpieczonych od oskarżonego A. A. i przepadek pudełka tekturowego wraz z chusteczkami higienicznymi opisanego w punkcie 2 wykazu dowodów rzeczowych (karta 303 tom II) poprzez zniszczenie pudełka wraz z zawartością ;

7. na podstawie art. 230§2 kpk dowód rzeczowy opisany w 4 wykazu dowodów rzeczowych (karta 303 tom II) uznał za zbędny i zwrócił A. A.

8. na podstawie art. 63 §1 kk na poczet orzeczonych kar pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu A. A. okres tymczasowego aresztowania od dnia 30 maja 2012 roku do dnia 10 stycznia 2013 roku, a oskarżonej K. J. okres tymczasowego aresztowania od dnia 30 maja 2012 roku do dnia 10 stycznia 2013 roku przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

9. zasądził ze Skarbu Państwa kasa Sądu Rejonowego w Ostrołęce na rzecz adwokata Z. Z. i adwokata M. G. kwoty po 826,56 złotych /osiemset dwadzieścia sześć złotych i pięćdziesiąt sześć groszy / wraz z podatkiem 23% VAT tytułem wynagrodzenia za udzieloną pomoc prawną z urzędu;

10. zwolnił oskarżonych od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania i przejmuje je na rachunek Skarbu Państwa

Apelację od powyższego wyroku złożyli obrońcy oskarżonych K. J. i A. A..

Obro#ca oskar#onej K. J. na podstawie art.444 oraz art. 425 § 1 i 2 kpk **zaskar#y#** powy#szy wyrok - w cz##ci dotycz#cej orzeczenia o karze - na korzy## oskar#onej K. J..

Na podstawie art.427 § 1 i 2 oraz art.438 pkt 4 kpk zaskarżonemu wyrokowi obrońca **zarzucił** rażąca niewspółmierność kary, wyrażającą się wymierzeniu bezwzględnej kary pozbawienia wolności sprawcy, którego rola w popełnieniu przestępstwa była podrzędna i działającego pod wpływem drugiego sprawcy i wobec którego orzeczenie

o charakterze izolacyjnym przekracza - zdaniem obrony - stopień winy, a nadto nie może odegrać właściwej roli wychowawczej.

Obróńca oskarżonego A. A. na podstawie art. 444 kpk zaskarżył powyższy wyrok w części dotyczącej A. A. na korzyść oskarżonego.

Na podstawie art. 427 § 2, art. 438 pkt. 2 i 3 kpk orzeczeniu temu obrońca zarzucił obrazę przepisów postępowania karnego i wynikające z niej błędne ustalenia faktyczne przyjęte za podstawę wyroku. W szczególności naruszenie art. 4 kpk, art. 5 § 2 kpk, art. 7 kpk art. 410 kpk, polegające na dowolnej, a nie swobodnej ocenie dowodów przeprowadzonych w sprawie niniejszej, przy jednoczesnym naruszeniu zasady obiektywizmu i pominięciu okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego

- Skutkujących uznaniem oskarżonego za winnego zarzucanych mu czynów, poprzez niezasadne przyjęcie, że oskarżony dokonał czynu stypizowanego w art. 310 § 2 k.k., tj. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przewoził w celu puszczenia w obieg podrobione banknoty EURO, gdy prawidłowo poczynione ustalenia prowadzą do odmiennych wniosków w tym zakresie, mianowicie, że oskarżony nie dokonał tego czynu, ponieważ nie mógł wiedzieć, że posiadane przez niego banknoty EURO nie są prawdziwe,

- Skutkujących uznaniem oskarżonego za winnego zarzucanych mu czynów poprzez niezasadne przyjęcie, że oskarżony dokonał stypizowanego w art. 229 § 3 kk tj. obiecał udzielić funkcjonariuszom korzyść majątkową w postaci pieniędzy w zamian za naruszenie przez nich przepisów prawa, podczas gdy prawidłowo poczynione ustalenia prowadzą do odmiennych wniosków w tym zakresie, mianowicie, że oskarżony nie dokonał tego czynu, nie rozumiał funkcjonariuszy, będąc w błędnym przekonaniu, iż popełnił wykroczenie drogowe i będzie ukarany jako obcokrajowiec mandatem gotówkowym

Ponadto z daleko posuniętej ostrożności obrończej:

Na podstawie art. 427 § 2 kpk i art. 438 pkt 4 kpk obrońca oskarżonego wyrokowi temu zarzucił rażąca niewspółmierność orzeczonej kary pozbawienia wolności w stosunku do stopnia społecznej szkodliwości przestępstwa jakiego miał dokonać oskarżony oraz relacji do celów jakie kara ta winna spełniać w zakresie prewencji szczególnej i społecznego oddziaływania

Na podstawie art. 437 § 1 kpk podnosząc powyższe zarzuty obrońca wniósł o :

1) zmianę zaskarżonego wyroku w skarżonej części poprzez uznanie A. A. za niewinnego popełnienia zarzucanych mu czynów

ewentualnie

2) inne ukształtowanie orzeczonej wobec A. A. kary i zamiast kary łącznej bezwzględnego pozbawienia wolności, orzeczenia tej kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania

ewentualnie

3) o uchylenie zaskarżonego wyroku w skarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacje obrońców oskarżonych A. A. i K. J. są oczywiście bezzasadne i nie zostały uwzględnione.

Oдноśnie apelacji obrońcy oskarżonego A. A..

Całkowicie chybiony jest podnoszony w apelacji zarzut obrazy przepisów postępowania karnego, a mianowicie art. 4 kpk, art. 5 § 2 kpk, art. 7 kpk, art. 410 kpk. Zarzucając obrazę przepisów postępowania karnego obrońca nie wykazał w jaki sposób Sąd Rejonowy uchybił wymienionym w apelacji przepisom przy rozpoznawaniu niniejszej sprawy, ograniczając się do ogólnikowych sformułowań. Podkreślić należy staranność Sądu I instancji przy przeprowadzeniu postępowania dowodowego w sprawie. Wbrew temu, co podnosi w apelacji obrońca oskarżonego A. A. Sąd Rejonowy badał i uwzględniał okoliczności przemawiające zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonych, a zatem nie naruszył zasady obiektywizmu wyrażonej w art. 4 kpk. Sąd dokonał wnikliwej analizy wszystkich dowodów zebranych w sprawie, w szczególności wyjaśnień oskarżonych i zeznań pokrzywdzonych. Ocena dowodów przeprowadzona przez Sąd I instancji w pełni odpowiada wymogom określonym w art. 7 kpk. Jest ona swobodna, ale z pewnością nie dowolna, jak to twierdzi obrońca i uwzględnia zasady prawidłowego rozumowania oraz wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego. Apelacja obrońcy sprowadza się w zasadzie do polemiki ze stanowiskiem Sądu, co do oceny dowodów zebranych w sprawie. Zdaniem obrońcy błędem Sądu było uznanie za niewiarygodne wyjaśnień oskarżonego A. A. i K. J.. Wyjaśnienia oskarżonych są jednym, ale nie jedynym dowodem w sprawie i jak każdy dowód podlegają analizie i ocenie. Sąd Rejonowy szczegółowo uzasadnił, którym dowodom i dlaczego dał wiarę, a które i z jakich powodów uznał za niewiarygodne. Argumenty podane przez Sąd na poparcie swojego stanowiska są logiczne i przekonujące. Obrońca w apelacji prezentuje całkowicie bezkrytyczne stanowisko wobec wyjaśnień składanych w sprawie przez oskarżonych i nie dostrzega, że wyjaśnienia te są nielogiczne, sprzeczne nie tylko z innymi dowodami zebranymi w sprawie, ale i z doświadczeniem życiowym, pełne kalkulek, obliczone na stworzenie jak najkorzystniejszej sytuacji procesowej i w rezultacie uniknięcie odpowiedzialności karnej. W przeciwieństwie do obrońcy Sąd Rejonowy podał bardzo wnikliwej analizie wyjaśnienia oskarżonego A. A. i K. J., uwadze Sądu nie uszły mankamenty wyjaśnień oskarżonych, co jednoznacznie wynika z uzasadnienia wyroku. Sąd Okręgowy w całości podziela stanowisko Sądu Rejonowego w zakresie oceny wyjaśnień oskarżonych i pozostałych dowodów w sprawie.

Niezasadny jest podnoszony w apelacji przez obrońcę oskarżonego A. A. zarzut obrazy przepisu art. 410 kpk. Podstawę wyroku stanowi całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej przeprowadzonej w niniejszej sprawie. Kwestia ta nie budzi żadnych wątpliwości w ocenie Sądu Okręgowego. Obrońca oskarżonego nie wskazał w apelacji na czym miałyby polegać obraza przepisu art. 410 kpk przez Sąd rozpoznający sprawę.

Nietrafny jest podnoszony w apelacji przez obrońcę oskarżonego A. A. zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku. Sąd Rejonowy poczynił w sprawie prawidłowe ustalenia faktyczne, które znajdują pełne potwierdzenie w przeprowadzonych dowodach, a w szczególności zeznaniach świadków : C. N., J. S., M. K. (2), R. T., M. W., B. D., D. B., M. S., T. D., protokołach przeszukania i oględzin samochodu F. (...) (k. 30-33, 35-39), fotograficznym materiale poglądowym (k. 426, 426-436), ekspertyzach Narodowego Banku Polskiego (k. 324, 325, 326, 327, 463-464, 983).

Za dowodów tych wynika jednoznacznie, że oskarżony A. A. i K. J. przyjechali z Litwy do Polski w dniu 29 maja 2012 roku pod pozorem zrobienia zakupów w postaci artykułów elektronicznych. Oskarżony A. A. miał przy sobie nie tylko pieniądze polskie. Oskarżeni wwieźli na teren naszego kraju 16 sztuk fałszywych banknotów euro o nominałach 200 każdy o numerach : (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...). Fałszywe banknoty euro były ukryte w pudełku kartonowym pod chusteczkami higienicznymi. W dniu 29 maja 2012 roku około godziny 12-14 oskarżona K. J. najpierw wprowadziła do obrotu podrobione 2 banknoty euro, każdy o nominale 200 w miejscowości S. i próbowała je sprzedać w kantorze (...) za sumę 1712 złotych, ale kasjerka J. S. zorientowała się, że banknoty są fałszywe o czym poinformowała oskarżoną i ta zabrała pieniądze opuszczając kantor. Tego samego dnia około godziny 15.00 oskarżeni przyjechali do Ł. i w kantorze należącym do M. K. (2) oskarżona wprowadziła do obrotu 2 fałszywe banknoty euro o nominale 200 każdy. Tym razem zaoferowała do sprzedaży 300 euro za sumę 1272 zł i zażądała wydania 100 euro. Właścicielka kantoru nie miała 100 euro i kiedy dzwoniła do znajomej, oskarżona w pośpiechu opuściła kantor.

W dniu 30 maja 2012 roku oskarżeni w dwóch kantorach w O. wprowadzili do obrotu fałszywe banknoty euro o nominale 200 każdy. Sytuacja wyglądała identycznie, jak w kantorach w S. i Ł.. Oskarżony A. A. podwiózł

oskarżoną K. J., ale do kantorów wchodziła tylko oskarżona, zaś oskarżony czekał w samochodzie i nigdy w bliskiej odległości od kantoru. W kantorze przy ulicy (...) prowadzonym przez M. W. oskarżona zjawiała się już kilka minut po godzinie 8.00 i wprowadziła do obrotu 2 podrobione banknoty każdy o nominale 200 euro o numerach: (...) i (...), wprowadzając w błąd właściciela kantoru co do ich autentyczności. M. W. kupił banknoty za sumę 1 712 złotych, na potwierdzenie transakcji wydał paragon nie rozpoznając fałszykatów. Pieniądze za sprzedane fałszywe 400 euro oskarżona przekazała A. A.. Około godziny 8.40 oskarżona K. J. udała się do kolejnego kantoru przy ul. (...) prowadzonego przez R. T.. W kantorze wprowadziła do obrotu 2 banknoty o nominale 200 euro każdy o numerach: (...) i (...), oferując je do sprzedaży. Kasjerka B. D. rozpoznała jednak fałszywe banknoty i odmówiła ich zwrotu oskarżonej oraz oświadczyła, że zawiadomi policję. O zdarzeniu poinformowała właściciela kantoru, który był obecny na zapleczu. T. T. udał się za oskarżoną, która wsiadła do samochodu F. (...) i odjechali z A. A. z miejsca zdarzenia.

Funkcjonariusze Komendy Miejskiej Policji w O. D. B., M. S. i T. D. w związku z otrzymaną informacją o puszczeniu w obieg podrobionych banknotów euro przez obywateli litewskich poruszających się samochodem marki F. (...) o nr rej (...) zatrzymali samochód do kontroli na skrzyżowaniu przy Placu (...) z ulicą (...). Samochodem kierował oskarżony A. A.. W czasie przeszukania samochodu na tylnym siedzeniu funkcjonariusze policji w pudełku z chusteczkami higienicznymi znaleźli ukryte pod chusteczkami 12 banknotów euro o nominale 200, zaś pod dywanikiem kierowcy znaleźli w torebce foliowej 55 banknotów po 100 złotych polskich pieniędzy. Podczas tych czynności oskarżony A. A. otworzył portfel, w którym było 1950 złotych i obiecał D. B. i M. S. korzyść majątkową w postaci pieniędzy w zamian za odstąpienie przez nich od wykonywania czynności służbowych z oskarżonym oraz K. J. jako osobami podejrzanymi o wprowadzenie do obrotu podrobionych pieniędzy euro. Podczas jazdy na Komendę oskarżony ponowił propozycję korupcyjną. T. D. w czasie kontroli pojazdu stał z boku, ale słyszał słowa oskarżonego skierowane do kolegów. Na Komendę jechał on zabezpieczonym samochodem razem z oskarżoną. Funkcjonariusze policji czynności wykonywali po cywilnemu, poruszając się nieoznakowanym samochodem.

Twierdzenie obrońcy oskarżonego, iż A. A. nie zdawał sobie sprawy z tego, że pieniądze euro są fałszywe i nie działał wspólnie z oskarżoną K. J. nie znajduje żadnego oparcia w materiale dowodowym. Istotnie oskarżony nie wchodził do kantorów, tylko współoskarżona. Jednak taki był podział ról między oskarżonymi. Oskarżona pieniądze uzyskane ze sprzedaży fałszywych euro w kantorze przy ul. (...) w O. przekazała oskarżonemu. Nigdy oskarżona nie próbowała sprzedać w kantorze więcej niż 400 euro, czyli 2 banknoty. Oskarżony czekał na nią w samochodzie, który parkował w pewnej odległości od kantorów, aby nie być widocznym. Fałszywe pieniądze euro należały do oskarżonego i były ukryte w pudełku z chusteczkami higienicznymi. Oskarżony już wcześniej trudnił się wprowadzaniem do obiegu fałszywych euro.

Nie można zgodzić się także ze stanowiskiem obrońcy, iż bezpodstawny jest stawiany oskarżonemu zarzut próby wręczenia korzyści majątkowej funkcjonariuszom policji podczas wykonywania przez nich obowiązków służbowych. Zeznania świadków odnośnie zdarzenia są jednoznaczne i słusznie Sąd Rejonowy uznał je za wiarygodne. Okoliczności tego zdarzenia potwierdzają raporty policyjne. Nie było mowy o wypisaniu mandatu, żaden mandat nie został wypisany. Zresztą z wyjaśnień samego oskarżonego nie wynika, jakie wykroczenie drogowe miał popełnić. Propozycja korupcyjna miała miejsce po znalezieniu przez funkcjonariuszy fałszywych banknotów euro, a następnie została ponowiona w trakcie jazdy do Komendy. Nie może być także mowy o nieporozumieniu językowym, a słowa oskarżonego A. A. „oficery oddam wam wszystkie pieniądze, a my dalej jedziemy” i otwarty portfel, w którym widoczne były polskie złotówki świadczą jednoznacznie o zamiarze oskarżonego.

Wina oskarżonego A. A. w zakresie obu przypisanych mu przez Sąd przestępstw nie budzi żadnych wątpliwości. Nie może być zatem mowy o obrazie przepisu art. 5 § 2 kpk. Prawidłowa jest również przyjęta przez Sąd Rejonowy kwalifikacja prawna czynów. Zgodnie z art. 424 § 1 pkt. 2 kpk Sąd należycie wyjaśnił i uzasadnił podstawę prawną wyroku.

Niezasadny jest także zarzut rażącej surowości orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności. Sąd I instancji przy jej wymiarze miał na uwadze zarówno okoliczności obciążające, jak i łagodzące. Kara 2 lat i 6 miesięcy

pozbawienia wolności w pełni uwzględnia zasady i dyrektywy jej wymiaru określone w art. 53 kk, a także należyście spełni swe cele w sferze prewencji indywidualnej i generalnej.

Sąd Okręgowy nie podziela poglądu obrońcy oskarżonego, że stopień zawinienia oskarżonego i szkodliwość społeczna czynu nie były poważne. To oskarżony był inicjatorem wprowadzenia do obrotu na terenie Polski fałszywych banknotów euro, które zresztą, jak wynika z ekspertyz Narodowego Banku Polskiego wykonane były w bardzo profesjonalny sposób i trudne do rozpoznania jako fałszyfikat. Oskarżony był już wcześniej karany na terenie Finlandii za umyślne przestępstwo podobne – fałszerstwo pieniędzy, gdzie odbywał karę pozbawienia wolności i zakład karny opuścił 14 kwietnia 2012 roku. Sąd Okręgowy nie znalazł żadnych podstaw do złagodzenia wymierzonej oskarżonemu A. A. kary pozbawienia wolności, a tym bardziej warunkowego zawieszenia jej wykonania.

Odnosnie apelacji obrońcy oskarżonej K. J..

Nietrafny jest podnoszony w apelacji zarzut rażącej niewspółmierności kary orzeczonej wobec oskarżonej K. J.. Kara 1 roku pozbawienia wolności wymierzona oskarżonej przez Sąd Rejonowy należyście uwzględnia całokształt okoliczności przedmiotowych i podmiotowych sprawy. Wszystkie okoliczności dotyczące roli oskarżonej K. J. w popełnionych czynach, jej sytuacji rodzinnej, życiowej Sąd I instancji miał na uwadze, co wynika z uzasadnienia wyroku.

Na wymiar kary mają jednak wpływ nie tylko okoliczności łagodzące, ale również obciążające, a te obrońca oskarżonej całkowicie pomija w apelacji. Do takich okoliczności należą wyrafinowane metody wykorzystywane przez oskarżoną przy oszukiwaniu pracowników kantorów, chęć szybkiego zysku, wysoki stopień społecznej szkodliwości przestępstw. Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do zastosowania wobec oskarżonej K. J. instytucji warunkowego zawieszenia wykonania pozbawienia wolności. Kara wymierzona oskarżonej należyście uwzględnia zasady i dyrektywy jej wymiaru, o których stanowi przepis art. 53 kk, a jednocześnie należyście spełni swe cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do oskarżonej, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Z tych względów z mocy art. 437 § 1 kpk Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.

O kosztach procesu za postępowanie odwoławcze i opłatach orzeczone na zasadzie art. 634 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych z późniejszymi zmianami.

O wynagrodzeniu za obronę z urzędu w postępowaniu odwoławczym Sąd orzekł na zasadzie § 14 ust. 1 pkt 4 i § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.